

ACTUAL TRENDS IN SCIENCE AND PRACTICE

Abstracts of VIII International Scientific and Practical Conference

Geneva, Switzerland

(February 28 – March 02, 2022)

UDC 01.1

ISBN – 978-9-40364-515-5

The VIII International Scientific and Practical Conference «Actual trends in science and practice», February 28 – March 02, Geneva, Switzerland. 177 p.

Text Copyright © 2022 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2022 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Liubych V., Polianetska I. Evaluation of durum winter wheat varieties by growth and development indicators // Actual trends in science and practice. Abstracts of VIII International Scientific and Practical Conference. Geneva, Switzerland 2022. Pp. 8-10.

URL: <https://eu-conf.com>.

TABLE OF CONTENTS

AGRICULTURAL SCIENCES		
1.	Liubych V., Polianetska I. EVALUATION OF DURUM WINTER WHEAT VARIETIES BY GROWTH AND DEVELOPMENT INDICATORS	8
ECONOMIC SCIENCES		
2.	Оспанов Ж.М. ИНВЕСТИЦИОННО-ИННОВАЦИОННЫЕ МЕХАНИЗМЫ СТИМУЛИРОВАНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА	11
3.	Шадиев К.Х. ИНДУСТРИАЛЬНО-ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ ОТРАСЛЕЙ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРА НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ	19
4.	Кулиев Б.М. РОЛЬ ТРУДОВЫХ РЕСУРСОВ В РАЗВИТИИ СФЕРЫ БЫТОВОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ И ИХ ФУНКЦИИ	25
5.	Akzhibek B. CONCEPTUAL APPROACH TO THE DEFINITION OF AUDIT IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION OF THE ECONOMY	30
6.	Рудь В.П., Сидора В.В. ІНСТИТУЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ НАСІННИЦТВА ЯК СПОСІБ ПІДТРИМКИ ВІТЧИЗНЯНОГО ОВОЧІВНИЦТВА	36
GEOLOGICAL SCIENCES		
7.	Nesibova G.G., Zeinalova S.A. THE GEOLOGICAL DEVELOPMENT HISTORY OF AZERİ FIELD AND OİL-GAS PERSPECTIVES	41
HISTORICAL SCIENCES		
8.	Хошимова Д., Бадалбаева М. «БОБУРНАМЭ» – КАК ИСТОРИЧЕСКИЙ ИСТОЧНИК	48

9.	Хамитов Г.Б., Nekimoqлу V.S.F. SCIENTIFIC IDEAS ABOUT THE CONCEPT OF PUBLIC DIPLOMACY AS A BASIS FOR COOPERATION IN THE SCIENTIFIC AND EDUCATIONAL DIRECTION	52
LEGAL SCIENCES		
10.	Меирбекова Г.Б., Қасымұлы К. ШЕТЕЛ ЗАҢНАМАЛАРЫНДАҒЫ БӘСЕКЕЛЕСТІКТІ ҚҰҚЫҚТЫҚ РЕТТЕУДІҢ ҚАЗАҚСТАН ЗАҢНАМАСЫНА ӘСЕРІ	57
11.	Меирбекова Г.Б., Серик А., Утегенова У. АПЕЛЛЯЦИЯЛЫҚ САТЫДА АЗАМАТТЫҚ ІС БОЙЫНША ШЫҒАРЫЛАТЫН ІС ЖҮРГІЗУ ҚҰЖАТТАРЫНЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	61
12.	Бафоева С.Ў. ФУҚАРОЛИК ЖАМИЯТИНИНГ ШАКЛЛАНИШИ ВА ТАКОМИЛИДА МИЛЛИЙ ҚАДРИЯТЛАРИМИЗНИНГ ЎРНИ ВА АҲАМИЯТИ	66
MANAGEMENT, MARKETING		
13.	Nurgaliyeva T. INDUSTRIAL AND TECHNOLOGICAL DEVELOPMENT OF THE REAL SECTOR OF THE ECONOMY IN TERMS OF ITS TRANSFORMATIONAL AND DIVERSIFICATION	71
14.	Rubtsova N.M. STATE REGULATION OF THE INSURANCE INDUSTRY IN UKRAINE UNDER GLOBALIZATION	76
MEDICAL SCIENCES		
15.	Мәкіеіева N.I., Poddubnaya I.N., Boldyreva E.S. RENDU-OSLER-WEBER DISEASE IN AN INFANT	81
16.	Ергард Н.М., Нікітін М.В., Кулій О.І. УЧАСТЬ КОРИ НАДНИРКОВИХ ЗАЛОЗ В СИСТЕМНІЙ РЕАКЦІЇ ОРГАНІЗМУ НА МЕХАНІЧНУ ТРАВМУ	85

17.	Печеряга С.В., Даць І.О., Колбаснікова М.М. ЗАСТОСУВАННЯ АНТИБІОТИКОТЕРАПІЇ ПІД ЧАС ВАГІТНОСТІ	89
PEDAGOGICAL SCIENCES		
18.	Ускеленова А.Т. МЕДИАРЕСУРСЫ КАК ПАРАДИГМА СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ЗНАНИЙ КАЗАХСТАНА	92
19.	Kurbonova M.A. POSITIVE FACTORS IN THE APPLICATION OF INTERACTIVE METHODS (EXAMPLE OF MILITARY EDUCATION)	97
20.	Абдуллаева А.Б. ОРТА МЕКТЕП БИОЛОГИЯСЫН ОҚЫТУДА ЭЛЕКТРОНДЫ БІЛІМ БЕРУ ПЛАТФОРМАЛАРЫН ПАЙДАЛАҢУ	100
21.	Алимова В.М., Аймаханова А.М. ЗООЛОГИЯДАН ОҚУ-ДАЛАЛЫҚ ПРАКТИКАНЫ ЖОБАЛАУ ТЕХНОЛОГИЯСЫМЕН ҰЙЫМДАСТЫРУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	103
22.	Дуйсенбекова С.Д. БИОЛОГИЯДАН СЫНЫПТАН ТЫС ЖҰМЫСТАРДА ОҚУШЫЛАРДЫҢ ЗЕРТТЕУШІЛІК БІЛІКТІЛІГІН ҚАЛЫПТАСТЫРУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	106
23.	Омельяненко Г.А., Чуева И.А., Яковченко А.В. УКРЕПЛЕНИЕ И ОЗДОРОВЛЕНИЕ ОРГАНИЗМА СТУДЕНТОВ СРЕДСТВАМИ ТУРИЗМА	110
24.	Покотило П.Г. ВИКОРИСТАННЯ БАЗОВИХ АСПЕКТІВ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА БАЗІ ІСТОРИЧНОГО ДОСВІДУ США	112
25.	Суліцький В.В. СОЦІАЛЬНА РОБОТА В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ	114
26.	Теңізбаева Г.Қ., Құрманбаев Р.Х. «ЖАСЫЛ МЕКТЕП» ЖОБАСЫНЫҢ ЭКОЛОГИЯЛЫҚ БІЛІМ БЕРУ ҮРДІСІНДЕГІ РӨЛІ	119

СОЦІАЛЬНА РОБОТА В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ

Суліцький Вадим Володимирович

кандидат психологічних наук, доцент

Інститут людини Київського університету імені Бориса Грінченка

У будь-якій державі завжди є дезадаптовані громадяни, які потребують допомоги, підтримки, постійного юридичного, психологічного та соціального супроводу. До такої категорії громадян належать засуджені, які відбувають покарання в установах виконання покарань. Серед них багато різних людей за своїми психологічними особливостями, інтелектуальними здібностями, освітою, фахом, віком, життєвим досвідом і рівнем соціальної небезпеки для оточуючих.

Більшість людей розглядає злочинців як певну групу, що знаходиться поза суспільством. Ю. Алфьоров зазначає, що у злочинцях бачать тільки «монстрів». Цим суспільство вчиняє з кримінальними правопорушниками так само, як вони вчиняють зі своїми жертвами [1]. Проте, на підставі аналізу даних про злочинність, про осіб, які їх вчинили, можна стверджувати, що злочинність – це різновид людської поведінки, а злочинці – це особи, які схильні до різних форм делінквентної поведінки. Кримінальні правопорушення – одна із форм антисоціальної поведінки, поведінки нестандартної, такої, що відрізняється від норм, встановлених у суспільстві як законодавчо, так і в морально-етичній сфері [2; 3; 4]. Існує так звана «девіантна субкультура», що має таку систему цінностей, норм і форм поведінки, яку визнає тільки певна група осіб і буде на ній свої стосунки один із одним. Ця субкультура існує всередині суспільства порівняно відчужено та має конфлікт із соціумом. Тому, діяльність соціального працівника повинна бути спрямована на подолання та запобігання подібного конфлікту, а також на максимально можливе усунення впливу девіантної субкультури на суспільство.

Проблеми соціальної роботи в пенітенціарній сфері у вітчизняній літературі розроблені в недостатній мірі. Питання з даної теми більше розкриваються в літературі з суміжних дисциплін. Першоджерела, що мають відношення до проблем соціальної роботи в пенітенціарній сфері, можна умовно поділяють на сім груп:

дослідження теоретичних аспектів криминології (А. Алексєєва, Г. Аванесов, В. Дуюнов, В. Кудрявцев, І. Кузнецова, В. Лунев, Г. Шнайдер, Г. Хохряков та інші);

дослідження злочинності як однієї з форм девіантної поведінки (А. Борбай, Б. Голубцов, О. Ковальова, Я. Гилінський, І. Михайловський, В. Панкратов, Г. Антонов);

наукові роботи про структуру та діяльність пенітенціарних систем (А. Зубков, В. Філіпов, Л. Беляєва);

наукові праці, що стосуються проблем пенітенціарної соціології. (Ю. Алфьоров);

наукові роботи, що присвячені питанням пенітенціарній психології (Ю. Бойко-Бузиль, Д. Ніколенко, М. Супрун, С. Яковенко та інші);

наукові праці, в яких розкриваються проблеми пенітенціарного права (С. Фаренюк);

наукові статті в яких розглядають питання, що стосуються методів поведження із засудженими (А. Пастушенна, В. Стуканов, Г. Шнайдер та інші).

Незважаючи на розбіжності як у теоретико-методологічних підходах, так і в експериментальних дослідженнях, більшість авторів зазначають, що діяльність соціального працівника в пенітенціарній установі спрямована на вирішення проблем різного характеру, які виникають у засудженого під час перебування в місцях позбавлення волі [5, 6].

Окремі аспекти соціальної роботи в установах виконання покарань серед засуджених згадуються в різних галузях права, педагогіки, психології, психіатрії, соціології. Але, на даний час, єдиної теорії пенітенціарної соціальної роботи не існує. Також треба зауважити, що теоретичне обґрунтування даного питання, зводиться до психолого-орієнтованих, соціолого-орієнтованих і комплексних моделей. На нашу думку, комплексна модель соціальної роботи є найбільш ефективною в місцях позбавлення волі. Певною особливістю пенітенціарної соціальної роботи є те, що вона більш ніж усі інші напрями соціальної роботи, ізольована від суспільства. Вона регулюється юридично-правовими нормами відповідно до кримінального та кримінально-виконавчого законодавства України, тоді як усі інші – спираються на цивільне, адміністративне та соціальне право.

Специфіка соціальної роботи в установах виконання покарань полягає в тому, що:

- вона організовується та проводиться всередині специфічних «соціальних організацій» в умовах закритості й ізольованості;

- її об'єктом є особи з високим індексом соціальної небезпеки, неблагополуччя та підвищеною стресогенністю;

- соціальна робота цілком пов'язана з виконанням кримінального покарання;

- соціальна робота в умовах місць позбавлення волі не повинна припинятися із закінченням засудженим строку відбування покарання, оскільки він потребує допомоги у соціалізації й адаптації до «зовнішнього світу», його правил і норм;

- соціальна робота в установах виконання покарань здійснюється представниками громадських організацій за рахунок отриманих грантів і спрямована на вирішення вузьких проблем щодо соціального забезпечення та соціального супроводження окремих категорій засуджених;

Особливістю професійної діяльності соціальних працівників у пенітенціарній службі є специфічні клієнти. Її діяльність пов'язана з наданням засудженим соціальної й організаційної допомоги; соціального супроводження та забезпечення процесу ресоціалізації осіб, які перебувають в місцях позбавлення волі; консультативна допомога сім'ям засуджених. Одним із

головних напрямів соціальної роботи з особами, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, є вирішення їх актуальних проблем. Ми виділяємо три основні групи проблем засуджених:

- правові проблеми (захист і спостереження за дотриманням прав і свобод засуджених; правова допомога родичам засудженого у вирішенні проблем пов'язаних із позбавлення його волі);

- матеріально-побутові проблеми (сприяння в забезпеченні прийнятих соціально-побутових умов відбуття покарання; організація та забезпечення соціального захисту тих категорій засуджених, які потребують її (пенсіонери, інваліди); організація вільного часу та культурного дозвілля засудженого; контроль за медичним забезпеченням засуджених);

- соціально-психологічні проблеми (розвиток і зміцнення соціально-корисних зв'язків між засудженими та зовнішнім світом; допомога в соціальному розвитку; адаптація засуджених до умов виправного закладу; вивчення особистостей засудженого та його становлення до оточуючих, життя, майбутнього тощо; вирішення конфліктних ситуацій; соціально-психологічна допомога в підготовці з виходу з місць позбавлення волі).

Соціальну роботу в пенітенціарних закладах, на нашу думку, слід розглядати не як частину будь-якої іншої роботи, а як самостійний вид діяльності, що передбачає захист саме соціальних інтересів, прав і свобод засудженого всіма дозволеними законом способами. Вона повинна включати такі напрями діяльності: соціальне забезпечення; соціальний супровід; соціальну підтримку; соціальну допомогу; соціальну реабілітацію; соціальну адвокацію; соціальний захист; соціальне консультування тощо.

Але, при реалізації соціальної роботи в місцях позбавлення волі треба враховувати інтереси інших видів діяльності, що спрямовані на виправлення та ресоціалізацію засуджених, і співвідносити її з певними режимними, виховними, освітніми та іншим процесами, що передбачені кримінально-виконавчим законодавством України.

Соціальний працівник в установах виконання покарань повинен реалізовувати такі функції:

- підтримка та зміцнення соціально корисних зв'язків з сім'єю;
- підтримка та зміцнення соціально корисних зв'язків з соціальними (громадськими) організаціями;
- захист цивільних інтересів засуджених;
- захист прав засуджених на соціальне забезпечення та інші соціальні пільги [7].

Основними завданнями соціальної роботи в установах виконання покарань в Україні можна визначити:

- розвиток і зміцнення соціальних корисних зв'язків між засудженими та зовнішнім світом;

- підвищення та розвиток соціального статусу засудженого, допомога у встановленні соціальних позитивних зв'язків з іншими особами, допомога в зміні соціального статусу;

- допомога в побудові такого типу горизонтальних і вертикальних стосунків, які, з одного боку, відповідали б цілям виконання кримінального покарання, а з іншого – спричиняли б найменші фізіологічні, психологічні, етичні та соціальні витрати для засудженого;

- сприяння в забезпеченні прийнятних соціально-побутових умов для відбування покарання;

- допомога в соціальному розвитку засудженого, включаючи підвищення його соціальної культури, розвиток позитивних соціальних потреб, підвищення рівня соціального самоконтролю, подолання прокримінального мислення;

- сприяння засудженим в отриманні допомоги фахівців, зокрема в сфері психології, психіатрії, медицини, права тощо;

- організація та забезпечення соціального захисту тих категорій засуджених, які її потребують (пенсіонери, інваліди);

- допомога засудженим у пошуках соціально прийнятних для них середовища (робота, сім'я, релігія, мистецтво тощо);

- допомога у вирішенні конфліктних ситуацій;

- сприяння соціально-правової захищеності персоналу.

Із цього переліку ми можемо визначити, що лише деякі завдання властиві тільки соціальній роботі, інші є суміжними між виховною й освітньою роботою, оперативною діяльністю, психологією та психіатрією.

На сьогоднішній день ми можемо визначити такі технології соціальної роботи з засудженими: соціальна діагностика; соціальна адаптація; соціальна реабілітація; соціальна терапія; консультування та соціальна корекція; соціальне посередництво; організація трудової зайнятості засуджених.

На думку М. Shaw, фахівець із соціальної роботи з засудженими повинен виконувати такі види діяльності:

- оцінка ризику небезпеки засудженого для себе та інших; оцінка особистих і соціальних потреб засудженого; оцінка ризику рецидиву (у співпраці з іншими фахівцями);

- здійснення стратегічного планування;

- консультування фахівців пенітенціарної системи (персоналу виправних установ), в тому числі організація і проведення навчальних занять для них;

- робота з сім'ями засуджених та іншими членами їх соціальних мереж, в тому числі і за допомогою інших фахівців із соціальної роботи (наприклад тих, хто здійснює власну професійну діяльність за межами виправної установи);

- реалізація індивідуальної та/або групової роботи з засудженими; профілактика залежної поведінки; допомога засудженому в процесі його підготовки до звільнення;

- координація програм і/або заходів, що здійснюються різними організаціями і спрямованих на зниження ризику повторних правопорушень;

- оцінка та моніторинг соціальних програм, що реалізуються в установах пенітенціарної системи [8].

Треба зауважити, що соціальна робота з засудженими буде реалізовуватися у специфічних умовах місць позбавлення волі: кримінальна субкультура; криміногенне спілкування; конфліктогенність і стресогенність середовища; «депресивна» соціально-психологічна обстановка; високий ступінь небезпеки для особистісного фізичного та психічного здоров'я; висока ймовірність виникнення непередбачених ситуацій; високий рівень «професійного» навантаження в силу недостатньої кількості посад фахівців із соціальної роботи тощо.

Таким чином, пенітенціарна соціальна робота характеризується рядом специфічних особливостей в порівнянні з іншими видами професійної діяльності фахівців із соціальної роботи. Це - виняткова соціальна значимість вирішуваних завдань; своєрідність цілей; вплив таких чинників середовища, як небезпека і раптовість.

У зв'язку з цим, професійна підготовка фахівців із соціальної роботи повинна бути націлена на формування у них таких загальних і спеціальних (фахових) компетентностей, які б дозволили йому адекватно реагувати на постійні зміни професійної діяльності в установі виконання покарань, успішно справлятися зі стресовими навантаженнями та проектувати програми роботи з засудженими, орієнтуючись на досягнення значних позитивних змін особистісних якостей і поведінки засуджених; моніторити і оцінювати результати не тільки власної роботи, але й потреб і змін осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі. Також, для досягнення ефективної діяльності соціальний працівник пенітенціарної служби повинен володіти певними професійно-важливими та позитивними особистісними якостями (емпатія, толерантність, доброчесність тощо).

Список літератури:

1. Алферов Ю.А. Пенитенциарная социология. Домодедово: РИПК МВД РФ, 1995. 177 с.
2. Змановская Е.В. Девиантология: Психология отклоняющегося поведения. Москва: Издательский центр «Академия», 2006. 288 с.
3. Клейберг Ю.А. Психология девиантного поведения. Москва: ТЦ Сфера, «Юрайт-М», 2001. 160 с.
4. Левин Б.М. Актуальные проблемы девиантного поведения (борьба с социальными болезнями). Москва: РАН Ин-т социологии, 1995. 200 с.
5. Алексеев А. И. Криминология и организация предупреждения преступлений. Москва: МВД РФ, 1995. 244 с.
6. Алферов Ю.А. Международный пенитенциарный опыт и его реализация в современных условиях. Домодедово, 1993. 125 с.
7. Електронний ресурс. Мінімальні стандартні правила ООН: мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_212 (дата звернення 21.02.2022 року)
8. Shaw M. (1974). Social Work in Prison. HORS 22. London: HMS.